

असुरमाया *dämonische Zauberkraft* ÇĀṆKH. BR. 23,4. °मय adj. damit begabt PAÑĀV. BR. 13,12,5.
 असुरेभ्य m. der Lehrer (इभ्य) der ASURA, der Planet Venus VARĀH. BRH. 14,3.
 असुविलास (असु + वि°) m. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — Ind. St. 8,377.
 असुकृद् m. Feind: जनासुकृद् RĀĠA-TAR. 3,191. adj. keinen Freund habend Spr. 3632.
 असु vgl. RV. 2,34,6.
 असुत्तपा, die richtige Form ist असुत्तपा.
 असुय्, तमसूयिपु: (1) RĀĠA-TAR. 5,196. मास्मानसूयेथा: BHĀG. P. 10,82, 20. असुयितुम् 32,21. असुयित partic. 11,22,57. नैनं नाथानुसूयाम: 10,73,9 vielleicht fehlerhaft für नैनं नाथ असु°.
 — अभि, नाभ्यसूयामि वाक्यस्यास्य तवानघे MBH. 14,603.
 असुय adj. murrend, ungehalten über Jmd (loc.): गुरुषु MBH. 13,513.
 असुयक, अनुसूयक BHĀG. P. 11,18,39 fehlerhaft für अनसूयक.
 असूया, सामूयम् adv. unwillig VIKR. 30,14.
 असूर्य, असूया नाम ते लोका अन्धेन तमसावृता: ĪṢOP. 3. nach ÇĀṆK. so v. a. असूर्य. — n. die sonnenlose Zeit d. i. Nacht SHADY. BR. 4,1.
 असूर्यपश्या ÇĀTR. 2,18.
 असुग्रह (असु + ग्रह) m. der Blutplanet d. i. Mars VARĀH. BRH. S. 4,24. — Vgl. रुधिर, लोहित.
 असुज् 1) acc. असुज्म in दानवासुज्म HARIV. 9296.
 असुचेनक unersättlich HALĀJ. 2,195. नयनयुगासेचनक entzückend für die Augen SĀH. D. 99,6 hierher oder zu आ°.
 असुयेयज (अ° + यज) m. N. eines Praisha (अमुक यजेति) ÇĀṆKH. ÇR. 7,8,4.
 2. अस्त 2) पौलस्त्ये ऽस्तंगते WEBER, ĠJOT. 33. नास्तमेति MBH. 3,1082 wohl fehlerhaft für चास्ति मेति; vgl. Spr. 4333. — 3) सवितास्तमिया-द्विरिम् MBH. 1,1883. °गिरि ÇĀG. 9,1. °शैल KARMAPRĀDĪPA 1,9,1 beim Schol. zu KĀTĪ. ÇR. 4,13,5. अस्त Untergang VARĀH. BRH. S. 9,8. heliakischer Untergang (von Fixsternen und Planeten) 6,6,7,19. अस्तांशा: SŪRJAS. 9,6. Untergang in übertr. Bed.: अस्तसमये ऽपि सताम् ÇĀG. 9,5. — 4) VARĀH. BRH. 4,9,5,2. 15,6,3.
 अस्तभवन (2. अस्त + भ°) n. in der Astrol. das 7te Haus VARĀH. BRH. 1,18,24,8.
 अस्तमन n. heliakischer Untergang VARĀH. BRH. S. 2, Abs. 6.
 अस्तमय KĪR. 3,35. heliakischer Untergang SŪRJAS. 9,1. VARĀH. BRH. S. 6,3. — KĀTHOP. 6,6 bildlich von den Sinnen: इन्द्रियाणां पृथग्भावमु-दयास्तमयो च यत्.
 अस्तमित (अस्तम् + इत्) n. Sonnenuntergang WEBER, ĠJOT. 30.
 अस्तराशि (2. अस्त + रा°) m. in der Astrol. das 7te Haus VARĀH. BRH. 4,2,24,8.
 2. अस्ति UĠĒVAL. ZU UNĀDIS. 4,179. BRĀG. P. 10,30,1.
 अस्तृत streiche das letzte Citat.
 अस्त्र m. HARIV. 10703 (der Halbvers fehlt in der neueren Ausg.). R. ed. Bomb. 1,21,41. WEBER, RĀMAT. UP. 299. n. Bez. eines best. Spruches aus einem für heilig gehaltenen Buche, den man vor dem Beginn des Lesens dieses Buches hersagt, Verz. d. Oxf. H. 4, a, No. 28. Bez. eines

best. beim Anzünden des Feuers gesprochenen Spruches 103, a, 34. b. 3.
 Bez. der mystischen Silbe फट् 97, a, 1. WEBER, RĀMAT. UP. 310. fig. °मत्त Bez. eines best. Spruches bei den Maga Verz. d. Oxf. H. 33, b, 7.
 अस्त्रागार (अस्त्र + अ° oder आ°) n. Waffenkammer VENIS. in SĀH. D. 169, 5. MATSJA-P. im ÇKDR.
 अस्त्रिन् BHĀG. P. 10,38,26.
 अस्य vgl. अद्यस्य.
 अस्थन् 1) स्थूलास्थिरस्थिसारः VARĀH. BRH. S. 68,99. — 2) कार्पासा-स्थि Samenkorn der Baumwollenstaude M. 4,78.
 अस्थला zu streichen; vgl. u. पुञ्जिकस्थला.
 अस्थान s. स्थान.
 अस्थानपुक्त (अ° + पुक्त) adj. am unrechten Orte angebracht; davon nom. abstr. °ता SĀH. D. 576.
 अस्थानसमास m. eine ungeeignete Zusammensetzung (समास) PRATĀ PAR. 62, b. 64, b.
 अस्थिकुण्ड (अ° + कु°) n. eine mit Knochen angefüllte Grube in der Hölle BRAHMAVAIV. P. im ÇKDR.
 अस्थिकेतु (अ° + केतु) m. Bez. eines best. Ketu (wohl Kometen) VA- RĀH. BRH. S. 11,30.
 अस्थिदत्तमय (von अस्थि + दत्त) adj. aus Knochen oder Elfenbein ver- fertigt M. 5,121.
 अस्थिमय aus Knochen bestehend, voller Knochen RĀĠA-TAR. 3,272.
 अस्थियज्ञ (अ° + यज्ञ) m. Knochenopfer, Bez. einer best. Cerimonie beim Tottenritual Schol. zu KĀTĪ. ÇR. 25,13,36. 7,3,19.
 अस्थिसंहारक m. = अस्थिसंहार 1) BHĀVAPR. im ÇKDR
 अस्थूरि vgl. u. स्थूरि.
 अस्त्रार्क (von 3. अ + स्त्राव) adj. semenlos TS. 7,5,12,2.
 अस्पन्द (3. अ + स्प°) adj. unbeweglich: अस्पन्दामुर्वया तरुः BHĀG. P. 12,6,9.
 अस्पन्दमान s. u. स्पन्द.
 अस्पृष्ट (3. अ + स्पृष्ट) adj. nicht berührt (von der Aussprache der Vocale, des Anusvāra und der Ūshman) RV. PRĀT. 13,3. Davon nom. abstr. अस्पृष्टता VS. PRĀT. 1,72, Sch.
 अस्फुट (3. अ + स्फुट) n. Unklarheit des Ausdrucks PRATĀPAR. 18, b, 1.
 1. अस्म Z. 9 lies वस्त्रस्तः.
 अस्मत्संग्रसनव्यात्तव्यालतुण्डाय्, °पते den in der Absicht uns (अस्मत्) zu verschlingen (संग्रसन) geöffneten (व्यात्त) Kuchen (तुण्ड) eines Tigers (व्याघ्र) darstellen BHĀG. P. 10,12,19.
 अस्मदत् (von अस्मत्) adv. gleich uns KĀTHĀS. 101,205.
 अस्मिता Verz. d. Oxf. H. 231, b, 21.
 अस्मिमान m. Selbstbewusstsein, Stolz VAUTV. 38.
 अस्मृतधु s. 2. धु.
 अस्पन्दमान, nach den Ausgg. ist अस्पन्दमान zu lösen; s. u. स्पन्द.
 अस्यवामीय Z. 2 lies P. 5,2,59, Sch.
 अस्यकृत्य vgl. u. आस्यकृत्य.
 अस्त्रं (von 2. अस्) adj. schlendernd (Comm.) TBa. 2,7,12,2.
 अस्त्रपत्रक Z. 2 streiche die Worte Es ist u. s. w. bis zum Schluss.
 अस्त्रव (3. अ + स्त्रव) adj. nicht fließend; über die Bed. des Wortes